

РЕШЕНИЕ

№ 425

гр. Варна, 05.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
мл.с. Ивалена Орл. Димитрова

при участието на секретаря Доника Здр. Христова
като разгледа докладваното от Златина Ив. Кавърджикова Въззивно
гражданско дело № 20213100502804 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по въззивна жалба депозирана от Х. МЮМЮН. Й. ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Варна, ул. „Д-р Пискулиев“, № 22, ап. 1, чрез адв. Зв.С., насочена против решение № 262363/23.07.2021г. по гр.д. № 17399/2019г. на 26-ти състав на ВРС, с което е дадено разрешение, заместващо съгласието му да бъде издаден по реда на ЗБЛД, по искане на майката Анжела Т., ЕГН *****, задграничен паспорт на детето Моника Х.Й., ЕГН 0944105651, както и заместващо съгласието му, детето Моника Х.Й., ЕГН 0944105651 да напуска пределите на Република България и да пътува до всички държави-членки на Европейския съюз, до Кралство Норвегия и съседните на Република България държави-Румъния, Сърбия, Северна Македония, Гърция и Турция за срок от 5 години, считано от влезане в сила на решението в сила, на осн. Чл. 127а, ал. 2 от СК. На първо място намира производството за недопустимо, поради некомпетентност на българския съд, съобразно чл. 8, ал. 1 и чл. 9 от регламент /ЕО/ № 23201/2003г. По съществуващото на спора намира, че ВРС е постановил едно неправилно, незаконосъобразно и необосновано решение, при съществени нарушения на процесуалните правила. Самото решение не е в интерес на детето. Моли се да бъде отменено обжалваното решение и постановено друго, с което молбата бъде отхвърлена изцяло, ведно с присъждане на сторените по делото разноси.

В писмен отговор Анжела Т., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Варна, ул. “Хр.Смирненски”, № 81, е. 2, ап. 7, чрез адв. Д.С. оспорва жалбата, като неоснователна. Детето Моника е български гражданин и желае да посещава България, където е родено и създава връзки и контакти, както и съседните на България държави. Като гражданин на Европа, следва да може да пътува в държавите-членки и има свободно придвижване. Моли се за потвърждаване на обжалваното решение. Претендира и присъждане на сторените разноси.

ДСП-Варна не вземат становище по въззивната жалба.

За да се произнесе по спора, съдът съобрази следното:

В исковата си молба Анжела Т., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Варна, бул. „Хр.Смирненски“, бл. 81, ет. 2, ап. 7, чрез адв. Д.С. излага, че с ответника Х. МЮМЮН. Й. ЕГН ***** от с. Мъдрево, Общ. Кубрат, община Разград, ул. „Делиорман“, № 47 са бивши съпрузи, чийто брак е прекратен с развод с решение по гр.д. № 16747/2018г. на ВРС и са родители на детето Моника Х.Й. ЕГН *. Към момента тя и детето живеят на територията на Кралство Норвегия.

На 11.06.2019г. срокът на паспорта на детето Моника е изтекъл и детето Моника е без документ за самоличност. При разговор с бащата да съдейства за издаването на нов паспорт, той отказал.

Сочи, че Моника има много приятели, както в Норвегия, така и в България. Тя иска да може да пътува многократно до България и обратно до Норвегия, до всички държави от ЕС и до съседните на България държави-Република Сърбия, Република Северна Македония и Република Турция. Исква да прекарва летните ваканции в България и да пътува с майка си, към която е силно привързана, както и да се посещава роднините си, но баща ѝ безпричинно отказва да даде съгласие. Правото ѝ на свободно придвижване, гарантирано от чл. 35, ал. 1 от КРБ и чл. 10, ал. 2 от Конвенцията за правата на детето е нарушено. Следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 24, ал. 2 от Хартата на основните права на ЕС.

Моли се за постановяване на решение, с което да бъде дадено разрешение, заместващо съгласието на бащата за снабдяване на детето Моника Х.Й. с паспорт, както и разрешение, заместващо съгласието на бащата детето Моника да напуска пределите на Република България, като пътува до всички държави-членки на ЕС, до Кралство Норвегия и държавите, съседни на Република България- Република Сърбия, Република Северна Македония и Република Турция. Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът Х. МЮМЮН. Й. ЕГН ***** от с. Мъдрево, Община Кубрат, обл. Разград, ул. „Делиорман“, № 47, чрез адв. Зв.С. заявява становище, че искът е недопустим, като неподсъден на българския съд. Налице е специалната подсъдност по местоживеенето на детето, което е в Кралство Норвегия. Освен това липсва решение, по силата на което родителските права да са предоставени на майката, за да се явява тя процесуално легитимирана да предявява иск. Няма спор, че детето Моника има обичайно местопребиваване на територията на Кралство Норвегия от м.май 2018г. и от тогава не се е връщала в Република България. Там учи, там е интегрирана в социална и семейна среда. Смята, че претенцията освен това е изцяло неоснователна. Неверни и клеветнически са всички изложени от ищцата твърдения, за негово виновенно поведение в отношенията с детето. Той е лишен от всякакви контакти с него от 2018г. Невярно е твърдението ѝ, че майката има намерение да пътува с детето до България. Тя няма никакви роднини там. Отдала е еднолично под наем съсобственото им жилище в гр. Варна и получава наема. Единствено майка му и баба на детето по бащина линия живеят в България, но майката няма да заведе детето при нея, защото двете са във влошени отношения. Неясно е защо детето ще пътува в останалите държави от ЕС и съседните на България държави и поради това не е в негов интерес. Не е в негов интерес и да бъде извеждано от страната неограничен брой пъти и до навършване на 18 години, при положение, че в момента е на 12 години.

С допълнителни молби Анжела Т. сочи, че с решение от 26.02.2021г. на Районен съд за Аскер и Бери, гр. Сандвика, Кралство Норвегия по дело № 19-008512TVI-ANER, родителските права по отношение на детето Моника, р. 10.04.2008г. са предоставени еднолично на нея. От 2019г. детето Моника е без документ за самоличност и се налага непрекъснато да бъде придружавано от нея, с изключение на времето, когато е на училище. Детето тренира гимнастика и се налага да пътува извън училище и липсата на документ за самоличност го лишава от възможността да се явява на международни състезания, което ѝ причинява допълнително стрес.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и становищата на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от удостоверение за раждане на детето Моника Х.Й., р. 10.04.2008г., същото е български гражданин и негови родители са Анжела Т.-Й. ЕГН ***** и Х. МЮМЮН. Й. ЕГН *****.

Съгласно решение № 3931/26.09.2019г. по гр.д. № 16747/2018г. на ВРС бракът между родителите Анжела Т.-Й. и Х. МЮМЮН. Й. е прекратен с развод. С определение № 4739/10.04.2019г. по същото гр.д. № 16747/2018г. на ВРС е прекратено производството в частта за упражняването на родителските права по отношение на детето Моника, р. 10.04.2008г. и неговото местоживеене, режим на родителя, който не отглежда детето и месечна издръжка.

С решение от 26.02.2021г. по гр.д. № 19- 008512TVI-АНЕР на Районен съд за Аскер и Берум, Санздика, Кралство Норвегия е решено, че Анжела Т.-Й. ще упражнява еднолични родителски права върху Моника Х.Й., р. 10.04.2008г. Х. МЮМЮН. Й. няма право на лични контакти с Моника Х.Й., р. 10.04.2008г.

Представена е справка от Община Берум, Служба за закрила на детето от 27.12.2018г., според която майката и детето Моника са напуснали съвместно обитавания с бащата дом и са се установили в Берум, поради наличието на конфликти между майката и бащата и възможно домашно насилие. Детето Моника ходи на училище. Майката работи като медицинска сестра. По време на нощните ѝ смени за детето се грижат по-големия ѝ доведен брат и баба ѝ по майчина линия, която понастоящем живее с тях. Детето ходи на ритмична гимнастика. Бащата не знае къде живеят детето и майка му, какъв е адреса им и в кое училище учи Моника. Детето има нужда от спокойствие и стабилност. Майката е предприела напускане на съвместно обитаваното с бащата жилище, за да осигури спокойствие на детето си. То се нуждае от проследяване на психичното здраве от общопрактикуващия лекар и медицинската сестра в училището. Майката задоволява основните нужди на детето, а когато е необходимо търси помощ.

От служебна бележка от 27.02.2019г. е видно, че Моника Х.Й. ходи на училище в Норвегия. Развива се и се чувства добре и получава добри оценки. Има приятели в училище. Чувства се щастлива и уверена. Състоянието ѝ се следи от училищния общопрактикуващ лекар и медицинската сестра.

Обитаваното от семейството до отпътуване за Норвегия жилище, находящо се в гр. Варна ,ул. „Н.Геров“, № 29, вх. Б, ет. 4 е отдадено под наем от Анжела Т.-Й. за срок до 10.06.2020г. и месечна наемна цена от 700.00лв.

От потвърждение относно жилищните условия от Община Берум, Служба закрила на детето от 16.06.2020г., се установява, че детето Моника живее с майка си от 2018г. Бащата не е имал контакт с детето поради обстоятелството, че родителите на Моника не са в състояние да си сътрудничат. Детско-юношеската психиатрична поликлиника счита, че е от голямо значение Моника да бъде изолирана от баща си за определен период от време, а Службата за закрила на детето счита, че правосъдната система е взела предвид това и е отложила за неопределено време въпроса за режима на лични отношения.

Представено е становище до Службата за закрила на детето в Мит-Бускеруд относно Моника Х.Й.. Установява ,че де детето Моника се лекува от юни 2020г. с диагноза „Посттравматично стресово разстройство и Трихотиломания“.

Пред ВРС е изслушан Х. МЮМЮН. Й., на осн. чл. 59, ал. 6 от ГПК. Заявява пред съда ,че не желае да даде съгласие за издаване на паспорт на детето, защото се страхува, че повече няма да го види. Бившата му съпруга се интересува само от издаването на паспорт. Тя в България няма да доведе детето. Няма роднини тук. Той три години не е виждал дъщеря си. Тя е настроена против него от майка си. И той и майката и детето живеят в Норвегия.

Пред ВРС е изслушана и майката на ответника Елмаз Хасанова Хасанова, чиито показания се ценят от съда с приложение на разпоредбата на чл. 172 от ГПК. Тя е посещавала Норвегия след раздялата на сина й и бившата му съпруга през 2018г., но не видяла детето. Синът й не дава съгласие за издаването на паспорт на детето, защото не го вижда. Плаща редовно издръжка.

Съдът прави следните правни изводи:

Постъпилата искова молба е по иск с правно основание чл. 127а от СК, вр. чл. 45, ал. 1 и чл. 76, т. 9 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/. Съгласно посочената правна норма въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това, се решават по общо съгласие на родителите, като при разногласие между родителите, спорът се рашава от съда по реда на чл. 127а от СК, т.е. съдът може да замести липсващо съгласие на един от тях, като изхожда от интереса на детето.

Разпоредбата на чл. 45, ал. 1 от ЗБЛД изисква заявлението за издаване на паспорт на малолетно дете, да бъде подадено от родителите, а липсата на съгласие на единия от родителите прави невъзможно издаването на документа. Текстът на разпоредбата на чл. 76, ал. 1 т. 9 от ЗБЛД гласи, че може да не се разреши напускане на страната от малолетно дете, което няма нотариално заверено съгласие да пътува в чужбина от своите родители.

Настоящото специфично производство по спорна съдебна администрация, се развива по направеното от Анжела Т. искане за разрешение на съда, заместващо съгласието на бащата Хасан Мюмюм Й., на детето Моника Х.Й. да бъде издаден паспорт и да бъде издадено разрешение, заместващо съгласието на бащата детето Моника Х.Й. да напуска пределите на РБългария. Съгласие за това на детето Моника да бъде издаден паспорт и да пътува в чужбина от страна на бащата Х. МЮМЮН. Й. липсва. Той е заявил по първоинстанционното производство, че не желае да даде съгласие за издаване на паспорт, понеже не се вижда с детето и то е настроено от майка си против него, а даде ли съгласие или ако съдът даде заместващо съгласие, той няма да види никога повече детето си. Освен това смята, че майката не се интересува от разрешение детето да напуска България, понеже изобщо няма намерение да го води в България. Там нито тя, нито детето имат роднини или близки, при които майката би завела детето.

Първото оплакване във въззивната жалба е, че искът е недопустим, защото българският съд не разполага с компетентност да го разреши. Неоснователно е.

От една страна има произнасяне на ВОС по ч.гр.д. № 3416/2020г., което е задължително за първоинстанционния съд, което се споделя от настоящия състав. Интересът на детето Моника би бил по-пълно защитен от българския съд, що се касае до искане за

съдействие при издаване на документ за самоличност на български гражданин. Дори и да не се приеме това виждане, доколкото Кралство Норвегия не е член на ЕС, не би следвало да се прилагат в отношенията нолмите на Регламент /ЕО/ № 2201/2003г. Следва да намерят приложение разпоредбите на КМЧП. Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 2, вр. ал. 1 от КМЧП българските съдилища и други органи са компетентни по производствата по делата за лични отношения между родители и деца, освен въз основа на чл. 4, при която хипотеза е от значение обичайното местопребиваване на ответника или гражданството на ищеца, но и когато детето или родителят, който е страна, е български гражданин, както в настоящия казус. Налице е компетентност на българския съд да разгледа и се произнесе по делото.

Няма спор между страните и се установява от представените по делото писмени доказателства и от разпита на свидетелката Елмаз Хасанова Хасанова, че от 2018г. семейството трайно се е установило на територията на Кралство Норвегия, но майката и детето Моника живеят отделно от бащата. Майката Анжела Т. работи като медицинска сестра, разчита на помощ от своята майка, детето Моника ходи на училище, провежда се лечение и наблюдение по отношение на психическото му здраве, има приятели в училище. Освен български и молдовски, говори и норвежки език и други.

Видно от представения препис от титулната страница на паспорта на Моника Х.Й., същият е с дата на валидност 11.06.2019г. и следователно отдавна е изтекла. Считано от посочената дата, детето Моника е без валиден документ за самоличност, което може да доведе до налагане на административни санкции. Никакви съображения на бащата не могат да бъдат основателен аргумент да отказва съдействие за издаването на нов, валиден документ за самоличност, още повече, че детето има обичайно местоживеее в чужбина- Кралство Норвегия. Няма как и да бъдат приети за основателни страховете му, че няма да види повече детето си, ако му бъде издаден паспорт. Според представените писмени доказателства и постановеното съдебно решение на съда в Кралство Норвегия, това, че не се вижда с дъщеря си е в следствие, че родителските права по отношение на детето Моника са предоставени еднолично на неговата майка Анжела Т., а той е лишен от режим на лични отношения с оглед интереса на детето и нуждата му от спокойствие, непостижимо при други условия, щом родителите са във влошени отношения и момичето се отглежда от майката. Не липсата на документ за самоличност на детето ще доведе до подновяване на отношенията на бащата с дъщеря му, а корекция на поведението на бащата към майката на детето, в който случай общуването им не би вредило на психическото състояние на момичето, при което би могло да се очаква определянето му от съда на режим на лични отношения с Моника.

Искът за даване на съгласие, заместващо това на бащата за издаване на паспорт на детето Моника Х.Й. е основателен и следва да бъде уважен.

Интересът на детето Моника налага съдът да даде разрешение, заместващо това на бащата, детето да напуска пределите на РБългария и пътува неограничено до Кралство Норвегия, където майката и детето има обичайно местопребиваване и страните членки на Европейския съюз, Турция, Северна Македония и Сърбия и обратно без съгласието на бащата Х. МЮМЮН. Й., за срок от пет години.

Настоящият състав има предвид приетото в т. 1 на ТР № 1/03.07.2017г. по т.д. № 1/2016г. на ВКС- ОСГК, според което съдът може да разреши по реда на чл. 127а СК пътуването на ненавършило пълнолетие дете в чужбина без съгласието на единия родител за пътувания в определен период от време и/или до определени държави, респективно държави, чийто кръг е определяем. Въпросите, свързани в пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това, са в правомощие на родителите. Разпоредбата на чл. 127а СК регламентира конкретно родителско право при условията на общо съгласие,. Целта на закона е да бъде гарантирано, че интересите на детето ще бъдат

защитени в пълен обем. При липса на съгласие на родителите, съгласно чл. 127а, ал. 2 СК спорът между тях се решава от съда. Производството по чл. 127а СК е такова по спорна администрация на гражданските правоотношения, в рамките на което съдът прави преценка по целесъобразност. Интересът на детето за пътуване в чужбина се преценява конкретно за всеки отделен случай съобразно установените по делото обстоятелства. При даването на разрешение за пътуване, следва изначално да бъде изключена възможността детето да бъде отведено в място на размирици, в място, където още не са отстранени последиците от скорошни природни бедствия или в място, където макар и временно, не е препоръчително пътуване. Така би се избегнала възможността детето да бъде поставено в риск. Съдебното разрешение следва да изключва и възможността българската държава да бъде лишена от всякаква възможност за контрол върху действията на родителя, комуто са предоставени родителските права. В държави, с които България няма сключени договори за правна помощ, които не са членки на ЕС или не са членки на Хагската конвенция от 1980 г. за гражданскоправните аспекти на международното отвлечение на деца, или които прилагат законодателство, различно от светското, българската държава не би могла да гарантира изпълнението на собствените си съдебни решения за осъществяване на мерки за лични отношения между детето и родителя, който се е противопоставил на извеждането му зад граница. Това в никакъв случай не би било в интерес на детето и следва да бъде отчетено при обсъждане въпроса за съдебно разрешение за пътуване. Още е посочено в ТР, че законът не прави разграничение между различните хипотези на пътуване на детето в чужбина. Пътуването може да е краткосрочно напускане и връщане в страната, без детето да променя местоживеенето си извън България. Пътуването може да е и с цел промяна на местоживеенето на детето в чужбина. При пътуване на детето в чужбина на екскурзия, почивка, за посещение на близки, обучение, културни или спортни прояви, състезания, лечение и пр., съдът подлага на преценка причината за искането. При липса на данни за съществуващ конкретен и реален риск за детето, съдът определя параметрите на разрешението. В случаите на краткосрочно пътуване на детето в чужбина, възможността да възникне конфликт между правото на детето да пътува и правото на родителя на лични отношения е минимална, а дори и да възникне, ако пътуването на детето е в негов интерес, то засегнатият родител следва да търпи това временно ограничаване на правата си. Когато разглежда въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина, съответно – с издаването на необходимите лични документи за това, съдът не бива да допуска разрешението за пътуване да води до промяна в местоживеенето на детето, ако искането за разрешение не е съпроводено и с искане за промяна в местоживеенето на детето. Определянето на местоживеене на детето е израз на висшия му интерес да се интегрира в семейна и социална среда и предполага трайност на установяването. В случаите на определяне местоживеенето на детето (заедно с родител, с други лица или институции – например при обучение в чужбина) е необходимо да се съобразят различните потребности на детето в различна възраст, респективно да се подложат на изследване различни обстоятелства от значение за развитието му по най-благоприятния за него начин. В случай, че пътуването на детето е поради промяната в местоживеенето на родителя, при когото е определено детето да живее, съдът трябва да изследва задълбочено всички условия за живот на детето, така, както прави това при определянето при кого ще живее детето в страната.

Както вече беше посочено по-горе детето Моника трайно се е установило със своята майка, на която са предоставени родителските права, в Кралство Норвегия, където ходи на училище, има изграден приятелски кръг, интегрирано е в обществото. Не следва да се пропуска, че бащата също има обичайно местопребиваване в Кралство Норвегия. При корекция в поведението, бащата лесно би могъл да упражнява определен му от съда режим на лични отношения с детето или по споразумение с майката. Детето не следва да бъде лишавано от възможността да се връща в България, където е родено, защото тъкмо това би се случило ако не разполага с разрешение от баща си, а такова определено липсва, ако след

това не е в състояние да се върне в Кралство Норвегия. Не може да бъде лишено и от възможността да пътува до държави-членки на ЕС на път за Кралство Норвегия или да пребивава за кратко на територията на държави-членки на ЕС, с цел екскурзия, почивка, спортно, културно и образователно развитие, като се прибира от Република България в Кралство Норвегия. Пътуване на детето до Турция, Северна Македония и Сърбия, следва да бъде прието, че също не представлява опасност за него. Към момента няма неподходяща политическа обстановка, размирици или временно да не е препоръчително да се пътува до там. Разбира се, че следва да се спазват ограниченията за пътуване, наложени в следствие военните действия в Украйна и все още случаите на разпространение на КОВИД-19, но с това ограничение следва да се съобразява родителя при предприемане на пътуване до всички държави. Без конкретни доказателства, съдът не следва да има предвид заявеното от бащата за пътуване до тези държави от Балканите с майката, защото би се стигнало до там, съдът да постанови решението си единствено въз основа на предположения. Тези изявления на Х. МЮМЮН. Й. обаче са показателни за общата му нагласа към бившата му съпруга, а оттам и по отношение пътуванията на детето Моника зад граница. Липсата на дадено от бащата съгласие дъщеря му да пътува в чужбина, без ангажирани конкретни доказателства за основателни причини за ограничаване на правото му на свободно придвижване, следва да се приеме като неоправдано и във вреда на интереса му.

Без значение за спора са наведените оплаквания, как бащата несправедливо е лишен от съдебните власти в Кралство Норвегия от контакти с детето, как майката ограничава срещите му с детето, твърденията за системно насаждане синдром на родителско отчуждение у детето спрямо бащата, спекулациите на майката със здравословното състояние на Моника, оказвания психически тормоз върху момичето от страна на майката Анжела Т., това, че иска да го откъсне от България и дори не е поискала да бъде разрешено на детето да пътува до Молдова, която е родната ѝ страна. За последното съдът възприема обясненията на процесуалния ѝ представител, че родните и близките ѝ предпочитат да пътуват до Норвегия, вместо това, детето да пътува до Молдова. От друга страна на границата на Молдова текат военни действия, като съседна на Украйна държава и не е в интерес детето да пътува до там, дори и майката да беше поискала. Вярно, че и други държави, за които е дадено разрешение да пътува Моника, като държави-членки на ЕС, граничат с Украйна. Майката следва да се съобразява с близостта им до територия, на която се водят военни действия и временно са неподходящи за почивка и екскурзии с опознавателна, спортна и културна цел.

Видно, разрешението, дадено от ВРС е за срок от пет години. След като детето Моника е родено на 10.04.2008г., то към датата на постановяване на първоинстанционното решение-23.07.2021г. е било на 13г. и 3м., като до пълнолетие са му оставали 4г. и 9 м. Разрешението следва да бъде дадено най-много до навършване на пълнолетие **или за срок към момента от 4 години и една седмица**. Освен това като ограничение при пътуване на детето в чужбина следва да бъде посочено условието това, да става с майката Анжела Т. или упълномощено от нея лице.

Първоинстанционното решение следва да бъде отменено в тази част и постановеуно друга в посочения смисъл.

Настоящият състав споделя становището на ВРС, че предвид характера на производството, разноските следва да останат в тежест на страните, така, както са направени.

С оглед изхода на спора не следва преизчисляване на разноските за първата инстанция и определяне на такива за въззивното производство..

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 262363/23.07.2021г. по гр.д. № 17399/2019г. на 26-ти състав на ВРС, **в частта**, в която е дадено разрешение, заместващо съгласието на бащата Х. МЮМЮН. Й. ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Варна, ул. „Д-р Пискулиев“, № 22, ап. 1, чрез адв. Зв.С., да бъде издаден по реда на ЗБЛД, по искане на майката Анжела Т., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Варна, ул. “Хр.Смирненски”, № 81, е. 2, ап. 7, чрез адв. Д.С. **паспорт** на детето Моника Х.Й., ЕГН 0944105651, на осн. чл. 127а от СК.

ОТМЕНЯ решение № 262363/23.07.2021г. по гр.д. № 17399/2019г. на 26-ти състав на ВРС, **в частта**, в която е дадено разрешение, заместващо съгласието на бащата Х. МЮМЮН. Й. ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Варна, ул. „Д-р Пискулиев“, № 22, ап. 1, чрез адв. Зв.С., детето Моника Х.Й., ЕГН 0944105651 да напуска пределите на Република България и да пътува до всички държави-членки на Европейския съюз, до Кралство Норвегия и съседните на Република България държави-Румъния, Сърбия, Северна Македония, Гърция и Турция за срок от 5 години, считано от влизане в сила на решението, на осн. чл. 127а, ал. 2 от СК и вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ, заместващо съгласието на бащата Х. МЮМЮН. Й. ЕГН *****, детето Моника Х.Й., ЕГН 0944105651 да напуска пределите на Република България и да пътува до всички държави-членки на Европейския съюз, до Кралство Норвегия и съседните на Република България държави-Турция, Северна Македония и Сърбия, придружавано от своята майка Анжела Т., ЕГН ***** или упълномощено от нея лице, за срок от четири години и една седмица, считано от влизане в сила на настоящото решение, по молбата на майката Анжела Т., ЕГН *****, на осн. чл. 127а от СК.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване предвид разпоредбата на чл. 280, ал. 3, т. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____